

stjæler Ting, der høre til Kirken eller ere bestemte til at bruges til en kirkelig Handling, idet man dog, da det ialtsald kunde være tvivlsomt, om Tyveri af Kirkeblokken vilde gaae ind herunder, men saadant Tyveri formenes at burde ansees som kvalificeret; saaledes, som det ogsaa udtrykkelig er udtalt i Slutningen af Fd. 1840 § 7, har tilføjet en Bestemmelse herom. Foruden at det, bortseet fra det sidstnævnte Tilfælde, er en Betingelse, at Tyveriet er skeet i Kirken, lægges Bægten altsaa paa, at det stjaalne stod i en vis Forbindelse med Guds-tjenesten eller de kirkelige Handlinger. Derfor har man brugt Udtrykket „som høre til Kirken“ istedetfor det mindre korrekte „som tilhøre Kirken“ i Fd. 1840 § 7, og derfor hedder det „eller ere bestemte til at bruges til en kirkelig Handling“, hvorved det tilsigtes betegnet, at Gjenstanden ifølge sin almindelige Bestemmelse bruges af den, der forretter den kirkelige Handling, saa at f. Ex. den, der stjæler et til Brug ved en Brudevielse foran Brudestamlen, henlagt Tæppe, der ikke hører til Kirken, ikke kommer ind under Bestemmelsen. Iøvrigt har man foretrukket Ordene „en kirkelig Handling“ fremfor det i Fd. 1840 § 7 benyttede Udtryk „Gudstjenesten“, jfr. den norske Straffelovs Kap. 19 § 3. Lit. f (Gudstjenesten eller anden Religions-Handling), med Hensyn til, at det sidstnævnte Udtryk turde være noget uklart og svævende og navnlig muligt kunde ansees ikke at omfatte flere kirkelige Handlinger, saasom Begravelse og Konfirmation. — Bestemmelsen om Posttyveri er væsentlig affattet efter Fd. 11 April 1840 § 9, idet denes Straffebestemmelse, Strafarbejde fra 3 til 12 Aar, dog, som bemærket, er betydeligt nedsat. Det sidste Punktum om, at det er en stærpende Omstændighed, naar Handlingen er forøvet af en ved Postvæsenet ansat Person, har man fundet Anledning til at ubelæbe, og det samme gjælder med Hensyn til den i Sens Begyndelse forekommende Passus „eller paa anden ulovlig Maade tilbønder sig“, da her alene er Tale om Tyveri, ei om Bedrageri; jfr. iøvrigt senere Udkastets § 254. Forsaavidt Fd. 1840 § 7 bruger Udtrykkene „Penge eller Andet“, og saaledes lader det være tvivlsomt, hvorvidt Vorttagelsen af Breve gaaer ind herunder, da

„Penge“ synes at antyde, at det maa være en Værdiggenstand, har man fremdeles af Hensyn til Vigtigheden af at kunne ramme den nævnte Forbrydelse, der kan medføre betydelig Skade for den Paaagjældende og derhos vanskelig kan medtages paa noget andet Sted, fundet det rettest udtrykkeligt at indbefatte Vorttagelsen af Breve under Sen. Endelig er Udtrykket „Andet“ ombyttet med „Varetagt“, da Postvæsenet ifølge L. 11 Marts 1851 § 10, i Slutningen, intet Erstatningsansvar overtager for løse Breve og Sager, som alene tages i Forhold til Brevportoen.

Indbrudstyveri er beles i Fd. 11 April 1840 § 12 i to Klasser, idet der foreskrives Strafarbejde fra 6 til 16 Aar eller efter Omstændighederne paa Livstid, naar det er forøvet ved Nattetid i beboet Sted eller iøvrigt under Omstændigheder, som indeholde skjellig Grund til at formode, at Gjerningsmanden i paakommende Tilfælde vilde bruge personlig Vold for at forsvare sig selv eller sine Koster, men under andre Forudsætninger. Strafarbejde fra 2 til 6 Aar. Kommissionen har nu vel ogsaa fundet Anledning til særligt at fremhæve det natlige Indbrudstyveri og at betragte det som yderligere kvalificeret, forsaavidt Straffen derfor foreslaaes at kunne stige endog 8 Aars Strafarbejde; men idet man har anset det for rettest at ubsondre de Tilfælde, hvor Tyven maa antages at have været beredt paa til sit Forsvar at gjøre Brug af Vaaben eller andet slikt farligt Redskab, hvilket ligesaa vel kan tænkes ved andre Tyverier som ved Indbrudstyverier, hvorfor det synes naturligt at omhandle alle deslige Tilfælde i et særegent Nummer i Sen, turde der efter Kommissionens Mening ikke være tilstrækkelig Tyde til just at opstille de tilbagelivende Tilfælde af natligt Indbrudstyveri som en særegen, yderligere kvalificeret Klasse af grove Tyverier, for hvilke ubetinget en højere Straf end den for disse i Almindelighed foreskrevne, skulde komme til Anvendelse. Man har derfor affattet det 2det Punktum af § 225 Nr. 4 saaledes, at det kun fakultativt bestemmes, at naar Tyven paa den betegnende Maade ved Nattetid har skaffet sig Indgang i et beboet Sted osv., kan Straffen stige til Tugthuusarbejde i 8 Aar; jfr. den tilsvarende Bestemmelse